

فاعلاتن – فاعلاتن – فاعلاتن – فعولن

جلوه

دریسط عجزمن گرجلوه فرمائی کنی ----- چشم امید بازگردد برتخت دل شاهی کنی
برخ پژمرده ام در گشاید نور جمال ---- برگزارم سجده ها چون پرتو افشانی کنی
گر رنجه فرما گردی تاحجره ناچیز من ---- هر دو دیده فرش گردد تا قدم فرسائی کنی
گل ندارد طاقت همچشمی روی ترا ---- چون چراغ حسن سوزد تا کوثر روشنائی کنی
گاهی سرو ناز تو ببوستان آرد حضور ---- غنچه برقص می آید چون تو رخ نمائی کنی
دل افسون نگاهی چشم سرمه سوز تو است --- حاجت نآید بسرمه باچشم سرمه سائی کنی
گر زتیغ چشم تو جانم سالم آید برون ---- با خنجر ابرویت تنم را قربانی کنی
جان و دل گشته اسیر در کمند گیسوهانت --- اسارت نیک پذیرم گر زمن دلجوئی کنی
ز سامان تکلف گرچه کشیده ام دامن ---- رهی فرهاد برگیرم چو بنده نوازی کنی

«سی آبی» باقبال حضورش کن این عنایت

نقد دل بیاریزش امید باوفائی کنی